

Bruxelles, den 24.4.2017
COM(2017) 189 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**Rapport for 2011-2015 om gennemførelse af ordningen for langsigtet national støtte til
landbrug i Finlands og Sveriges nordlige områder i henhold til Kommissionens
beslutning 2009/3067 og 2010/6050**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INDLEDNING.....	3
2. GENERELLE PRINCIPPER FOR NORDSTØTTEN	3
2.1. Formålene med støtten	3
2.2. Kommissionens tilladelser	3
2.3. Regioner, der er omfattet af støtten	3
2.4. Forbindelse til produktionen	4
3. REFORM AF NORDSTØTTEN	4
4. NORDSTØTTE I FINLAND 2011-2015	5
4.1. Givne tilladelser	5
4.2. Ydet støtte.....	7
4.3. Produktionsmængder i nordstøtteområdet.....	9
4.4. Udvikling i landbrugsøkonomien i nordstøtteregeioner	10
5. NORDSTØTTE I SVERIGE 2011-2015	12
5.1. Givne tilladelser	12
5.2. Ydet støtte.....	13
5.3. Produktionsmængder i støtteområdet	14
5.4. Udvikling i landbrugsøkonomien i støtteregeioner.....	14
6. KONKLUSIONER	15
6.1. Finland.....	15
6.2. Sverige.....	15

1. INDLEDNING

Kommissionen har i henhold til artikel 142 i akten vedrørende Republikken Østrigs, Kongeriget Sveriges og Republikken Finlands tiltrædelse af Den Europæiske Union¹ givet Finland og Sverige tilladelse til at yde langsigtet national støtte til opretholdelse af landbruget i de nordlige regioner. Denne støtte omtales som nordstøtten ("støtten").

Denne rapport forelægges Rådet i overensstemmelse med rapporteringskravet i tiltrædelsesaktens artikel 143, hvor det fastlægges, at Kommissionen ét år efter tiltrædelsen og herefter hvert femte år skal forelægge Rådet en rapport om de givne tilladelser og resultaterne af støtten i henhold til disse tilladelser. Der er tidligere udarbejdet rapporter i 1996, 2002², 2007³ og 2012⁴.

2. GENERELLE PRINCIPPER FOR NORDSTØTTEN

2.1. Formålene med støtten

Støtten ydes navnlig for at opretholde traditionel primær produktion og forarbejdning, som er særligt egnede under de klimatiske forhold i de pågældende områder, forbedre strukturerne for produktion, afsætning og forarbejdning af landbrugsprodukter, fremme afsætningen af de nævnte produkter og sikre beskyttelsen af miljøet og opretholdelse af naturværdierne.

2.2. Kommissionens tilladelser

Støtten er godkendt ved særskilte beslutninger⁵ fra Kommissionen for henholdsvis Finland og Sverige. Den maksimale årlige betaling til Finland er i øjeblikket 382 mio. EUR. For Sverige er den maksimalt tilladte betaling 318,67 mio. SEK (ca. 35 mio. EUR)⁶ om året.

De grundlæggende betingelser er fastsat i tiltrædelsesaktens artikel 142: Den samlede støtte skal være tilstrækkelig til at opretholde landbrugsaktiviteterne i de nordlige områder, men må ikke føre til en forhøjelse af den samlede støtte, som blev konstateret i en referenceperiode forud for tiltrædelsen, som angivet i tilladelserne. Desuden må støtten ikke knyttes til senere produktion eller føre til en forøgelse af produktionen i forhold til det af Kommissionen fastsatte referenceniveau.

2.3. Regioner, der er omfattet af støtten

De områder, som støtteordningen omfatter, er defineret i de respektive beslutninger og ligger nord for den 62. breddegrad og nogle tilstødende områder syd for denne breddegrad, hvor der gælder lignende klimatiske vilkår, som gør landbrugsaktiviteter særligt vanskelige. Faktorerne, der tages i betragtning ved fastlæggelsen af områderne er: lav befolkningstæthed (højest 10 indbyggere/km²), det udnyttede landbrugsareals (ULA) andel af det samlede område (under 10 %) og andelen af det udnyttede landbrugsareal, der anvendes til markafgrøder til

¹ EFT C 241 af 29.8.1994

² Finland KOM(2002) 102 af 25.2.2002, Sverige KOM(2002) 105 af 1.3.2002

³ Finland KOM(2007) 459 af 31.7.2007, Sverige KOM(2007) 416 af 31.7.2007

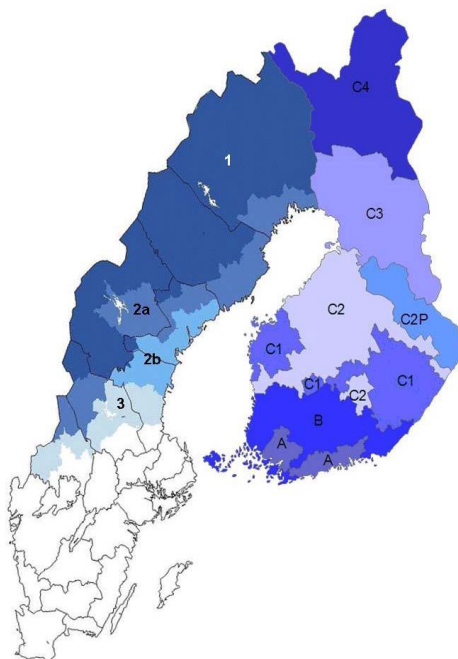
⁴ COM(2012) 358 final af 29.6.2012

⁵ Den første beslutning vedrørende Finland blev vedtaget i 1995 (95/196/EF), omarbejdet ved beslutning 2002/404/EF og ved beslutning K(2009)3067. Denne beslutning blev sidst ændret ved beslutning C(2015)2790. Den første beslutning vedrørende Sverige blev vedtaget i 1996 (96/228/EF) og omarbejdet ved beslutning K(2010)6050, der sidst blev ændret i 2015 ved beslutning C(2015)6592. Sidstnævnte beslutning trådte i kraft den 1. januar 2016, og ændringerne påvirker derfor ikke den femårige periode, som denne meddelelse omhandler.

⁶ I denne rapport anvendes en valutakurs på 9,0 SEK/EUR).

konsum som andel af ULA (til og med 20 %), og kommuner, der er omgivet af andre inden for de nævnte områder (uanset om de opfylder samme krav).

I Finland dækker det støtteområde, der rapporteres om i denne meddelelse, et ULA på 1 417 140 hektarer (ha) (55,5 % af det samlede ULA), og i Sverige 335 881 ha (11 % af det samlede ULA).

Figur 1: Finske (C1-C4) og svenske (1-3) støtteområder.

2.4. Forbindelse til produktionen

Støtten er begrænset til bestemte landbrugssektorer, som er fastlagt for hver enkelt medlemsstat i den respektive beslutning.

Støtten ydes på grundlag af produktionsenheder, enten storkreatur eller ha, bortset fra støtten til og transporten af mælk, hvor de leverede og transporterede mængder støttes. Den finske støtte til rensdyr er angivet pr. dyr.

Som nævnt ovenfor må støtten ikke knyttes til senere produktion eller føre til en forøgelse af produktionen i forhold til en referenceperiode. Referenceperioderne er fastlagt i de respektive beslutninger for hver enkelt medlemsstat pr. sektor. Referencemængden for mælkeproduktion i Finland er flere gange blevet tilpasset udviklingen i mælkesektoren relateret til den fælles landbrugspolitik. Revisionen af den finske støtteordning i 2009-2010 fjernede imidlertid forbindelsen mellem de individuelle mælkekvote under den fælles landbrugspolitik og støttebetalingerne. I stedet blev der indført et forbud, der var gældende indtil mælkekvotesystemet udløb, mod at udbetale en sådan støtte for den mængde mælk i regionen, der er underlagt overskudsafgift.

3. REFORM AF NORDSTØTTEN

Efter en evaluering af støtteordningen, der blev afsluttet i 2007, blev der gennemført en revision med henblik på at forenkle ordningerne og bringe tilladelserne i overensstemmelse med tiltrædelsesaktens formål. Hvad angår forenkling omgrupperede de omarbejdede versioner, der blev færdiggjort i 2009 og 2010, forskellige produktionssektorer og fastlagde maksimale gennemsnitlige støttesatser for hele det finske og hele det svenske støtteområde.

Med hensyn til at tilpasse tilladelserne til målene i tiltrædelsesakten førte revisionen af produktionen og betalingstilladelserne til en nedsættelse af den maksimale årlige betalingstilladelse til Finland fra 448,59 mio. EUR til 358 mio. EUR. Desuden blev støtten til svine- og fjerkræsektoren afkoblet fra produktionstypen. I 2009 blev der indført en erstatning for skader forårsaget af rovdyr. Kompensationen blev afskaffet i 2015.

Med hensyn til det svenske område afslørede revisionen, at produktionsmængderne i de foregående år havde været faldende. Efter forslag fra de svenske myndigheder gav revisionen af beslutningen, som blev færdiggjort i 2010, mulighed for at koncentrere støtten på den resterende produktion for at stoppe denne nedgang. I 2013 blev der indført endnu en ændring, der indarbejder den tidligere statsstøtte til kartoffelavlere i nordstøtten, uden at den samlede øvre grænse overskrides.

4. NORDSTØTTE I FINLAND 2011-2015

4.1. Givne tilladelser

Beslutning K(2009)3067 gav tilladelse til en maksimal årlig støtte på 358 mio. EUR fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2014. Beslutning K(2015)2790 fandt anvendelse fra den 1. januar 2015 og giver støttetilladelse til et maksimalt beløb på 382 mio. EUR som vist i tabel 1. Den maksimale samlede årlige støtte blev forhøjet, fordi de 24 mio. EUR, der var til rådighed i henhold til artikel 182, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1234/2007 ("sundhedstjek"), var opbrugt i februar 2014. I den omtalte beslutning blev den maksimale tilladte støtte pr. enhed og den maksimale samlede støtte til drøvtyggere også forhøjet for at give et incitament for at afbøde den faldende produktion.

Tabel 1: Tilladt årlig støtte i henhold til beslutning K(2015)2790

		Maks. gennemsnitlig tilladt støtte/enhed ¹⁾	Enhed	Maks. tilladt støtte (mio. EUR) ²⁾	Maks. antal støtteberettigede produktionsfaktorer
1. MÆLK		10,9	cent/kg	193,7	1 776 765 t. ³⁾
2.DRØVTYGGERE				97,7	
Kvæg	4)	546	EUR/STO RKREAT UR		181 000 STORKREATUR
Moderfår og modergeder		584	EUR/STO RKREAT UR		
Heste		252	EUR/STO RKREAT UR		

3. SVIN OG FJERKRÆ	5)	266	EUR/STO RKREAT UR	37,0	
4. GARTNERIPRODUKTER				25,4	
Drivhuse	6)	11,3	EUR/m ²		202,9 ha
Oplagring af gartneriprodukter	7)	18,5	EUR/m ³		
5. AGERBRUGSPRODUKTION				58,3	
Generel hektarbaseret støtte	8)	37	EUR/ha		881 825 ha
Støtte til visse afgrøder	9)	145	EUR/ha		62 475 ha
Støtte til unge landbrugere	10)	36	EUR/ha		
6. ANDRE TYPER STØTTE				14,9	
Rensdyr	11)	36	EUR/dyr		171 100 dyr
Transportstøtte til mælk og kød	12)				
Beskyttelsestjenester i forbindelse med husdyravl	13)				
Oplagring af vilde bær og svampe	14)	0,10–0,42	EUR/kg		
Anden støtte	15)				

¹⁾ Støtte pr. enhed kan differentieres efter region inden for det maksimale gennemsnit.

²⁾ Maks. tilladt støtte: 382 mio. EUR pr. år.

³⁾ Maks. antal støtteberettigede pr. kalenderår og for kvoteåret 2014/2015.

⁴⁾ Ammekøer, ammekvier, tyre > 6 måneder og slagtede ammekvier samt slagtede tyre og studer i støttereion C3 og C4.

⁵⁾ Afkoblet støtte. Referencemængde på maksimalt 139 200 storkreaturer.

⁶⁾ Støtte til produktion i drivhus kan differentieres efter vækstperiodens varighed.

⁷⁾ Støtte kan differentieres efter oplagringsfaciliteternes tekniske standarder.

⁸⁾ Generel hektarbaseret støtte til udnyttet landbrugsareal (ULA) i støttereion C2-C4.

⁹⁾ På baggrund af dyrkningsarealer til korn (bortset fra byg, hvede og blandingskorn) og andre afgrøder (oliefrø og andre olieholdige afgrøder samt protein- og fiberafgrøder), sukkerroer, kartofler til stivelsesfremstilling og æbler i støttereion C1, C2 og C2 nord. Støtten til frilandsgrøntsager kan udbetales i støttereion C1-C4.

¹⁰⁾ Støtte til unge landbrugere til udnyttet landbrugsareal (ULA) i støttereion C1-C4.

- ¹¹⁾ I støttereion C3 og C4.
- ¹²⁾ Mælk: Kainuu og provinsen Lapland og Koillismaa (det nordøstlige Finland). Kød: Provinsen Laplands len.
- ¹³⁾ Der kan betales støtte til tjenester, der fastholder driftsbetingelserne for kvægavl i områder, hvor afstandene er længere end gennemsnittet.
- ¹⁴⁾ Maksimalt støttebeløb: Der ydes støtte til oplagrede mængder ved udgangen af juni op til maksimalt 0,34 EUR/kg til vilde multebær, 0,10 EUR til andre vilde bær og 0,42 EUR/kg til vilde svampe.
- ¹⁵⁾ Skoltsamerne, naturaløkonomi og rensdyropdræt. "

4.2. Ydet støtte

Nordstøtte

I årene 2011-2015 blev der i alt udbetalt mellem 336,1 og 310,1 mio. EUR i årlig støtte (tabel 2).

Tabel 2: Nordstøtte udbetalt i Finland (mio. EUR)

Støttet sektor	2011	2012	2013	2014	2015
Mælk	161,1	161,1	161,1	167,5	170
Drøvtyggere	71,1	70	69,7	70,3	70,1
Svin, fjerkræ	30,84	26,41	20,85	20,26	18,5
Gartneriprodukter	21,3	19,5	18,0	18,9	17,5
Agerbrugsproduktion	41,11	39,94	38,93	36,64	19,2
Anden støtte	10,7	12	14,1	15,5	14,7
I alt	336,1	329	322,8	329,1	310,1

Bortset fra en for stor betaling på 0,6 mio. EUR i 2014 i kategorien "anden støtte" er den årlige nordstøtte ydet i Finland inden for de maksimale støtteniveauer, der er fastsat i beslutningerne. Det bør bemærkes, at for de sektorer, hvor den samlede produktion oversteg det tilladte antal støtteberettigede produktionsfaktorer, blev støtten pr. produktionsfaktorenhed nedsat forholdsmæssigt for at overholde det økonomiske loft i beslutningen. Med hensyn til den for store betaling i kategorien "anden støtte" er en uforudset stigning i kompensation for skader forårsaget af rovdyr fra 6,83 mio. EUR (2013) til 8 mio. EUR (2014) udpeget som årsag. I 2015 blev denne type kompensation fjernet fra beslutningen om nordstøttes anvendelsesområde.

Samlet støtte i nordstøtteområdet

I støtteområderne i støtteordningen har landbruget også adgang til andre EU-finansierede instrumenter, f.eks. de to søjler under den fælles landbrugspolitik. Af foranstaltningerne under den anden søjle er støtten til ugunstigt stillede områder (LFA, siden 2014 ANC) og miljøvenlige foranstaltninger af særlig betydning for landbrugssektoren i støtteområderne. Beslutning K(2000)405⁷ fastsatte det maksimale loft for den samlede årlige støtte i støtteområdet til 1 118,9 mio. EUR (1993-niveau). Tabel 3 viser, at den støtte, der blev

⁷ EFT L 154 af 27.6.2000, s. 23

udbetalt i støtteområdet i årene 2011-2015, ifølge det anvendte retsgrundlag overholdt loftet i beslutningen.

Tabel 3: Sammendrag af den samlede årlige støtte udbetalt i Finland, inkl. EU-støtte (mio. EUR)

År	Direkte støtte, fuldt EU-finansieret	Ugunstigt stillede områder, inkl. statsstøtte i henhold til reglerne om statsstøtte	Støtte til miljøvenlige foranstaltninger	Nordstøtte	I alt
2011	274,2	311,5	177,3	336,1	1099,1
2012	272,3	312,3	203,8	329,0	1117,4
2013	258,9	311,3	193,2	322,8	1086,2
2014	253,5	309,9	174,4	329,1	1066,9
2015	212,7	276,5	146,7	310,1	946,0

4.3. Produktionsmængder i nordstøtteområdet

Mælkesektoren

Næsten 80 % af den finske mælk produceres i støtteområdet (data fra 2014). Produktionen er koncentreret i C2-området.

I den femårige periode steg mælkeproduktionen med 4 % i nordstøtteområdet. I andre områder af Finland faldt produktionen med 1,5 %. Produktionen var størst i produktionsårene 2014/2015 og lavest i 2012/2013 (1 874,2 og 1 774,5 tusind ton). Produktionen oversteg det fastsatte referenceniveau i alle produktionsår undtagen 2012/2013. Overskuddet i 2014/2015 var i størrelsesordenen 5,5 %.

Drøvtyggere

Den reviderede beslutning fra 2009, som gav tilladelse til støtten, grupperede produktionsfaktorerne for køer, moderfår, hungeder og heste.

Oksekødsproduktionen faldt i 2012 og 2013 i alle nordstøtteområder, og faldet fortsatte i de nordligste områder i 2014, hvorimod produktionen steg en smule i C1 og C2 i 2014 og i alle områderne i 2015. I 2015 var niveauet højere end i 2011 i alle dele af landet. Af den nationale oksekødsproduktion på 85,8 mio. kg (2015) var 68,5 mio. kg i støtteområdet, særligt i område C2 på grund af den stærke forbindelse mellem mælke- og oksekødsproduktion. Den samlede drøvtyggerproduktion forblev under det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer (storkreaturer) i hele rapporteringsperioden.

Svin og fjerkræ

Svineproduktionen faldt fra 93,6 til 87,7 mio. kg fra 2011 til 2014 og var under niveauet i 2005. I resten af landet var faldet i produktionen noget større. Ca. 70 % af svinekødsproduktionen finder sted i kornproducerende områder i de sydligste støttedelregioner (C1), hvor også fjerkræproduktionen er koncentreret. Produktionen af fjerkrækød er vokset konstant fra 34,9 til 43,9 kg fra 2011 til 2014. Vækstraten har været højere end uden for støtteområdet. Støtten til denne gruppe blev i 2009 afkoblet fra produktionen ved en referencemængde på 139 200 storkreaturer. Dette niveau blev ikke overskredet i perioden 2011-2015.

Gartneriprodukter

Støtten til gartneriprodukter ydes til drivhusproduktion og oplagring af gartneriprodukter. Produktionen er koncentreret i området C1 (ca. 74 % af den samlede produktion). Den faldt fra ca. 202 ha til 194 ha fra 2011 til 2015. Uden for støtteområdet faldt produktionen noget mere. Det årlige referenceniveau for produktion af gartneriprodukter blev ikke overskredet.

Agerbrugsproduktion

Støtten til agerbrugsproduktion omfatter "generel hektarbaseret støtte", "støtte til unge landbrugere" og "støtte til visse afgrøder", som defineret i beslutningen. Hvad angår "generel hektarbaseret støtte", har det støttede ULA i støtteregionen været stabilt i denne femårige periode (630 000-640 000 ha), selv om der er sket en betydelig reduktion i ULA i forhold til referenceniveauet før tiltrædelsen (30 %). For "støtte til unge landbrugere" er der ikke i beslutningen fastsat noget maksimalt niveau for støtteberettigede produktionsfaktorer, og der kan ikke foretages nogen sammenligning. Området "visse afgrøder" oversteg det maksimale antal støtteberettigede hektarer med mellem ca. 15 % og 45 % i løbet af hele perioden fra 2011-2015. Overskudsproduktionen skyldtes primært ændringer i markedssituationen, navnlig en øget efterspørgsel efter proteinafgrøder, og de udsædvanligt gode hvedeafgrøder i 2011, 2014 og 2015.

Anden støtte

Rensdyrproduktionen var på ca. 156 000 dyr i 2011 og næsten 157 000 dyr i 2015 efter et betydeligt fald i antallet af dyr i 2013 og 2014. Det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer, der er fastsat i beslutningen, blev ikke overskredet. Den resterende del af de andre støtteområder er ikke direkte knyttet til produktion.

Konklusioner vedrørende produktionsmængder

Den samlede produktion i de støttede sektorer steg i støtteområdet i løbet af rapporteringsperioden og oversteg det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer for mælk og "visse afgrøder". Denne produktionsoverskridelse var hverken væsentlig eller systematisk for mælk, men stor og vedvarende for "visse afgrøder" i hele rapporteringsperioden. Finland traf foranstaltninger til at reducere incitamentet til dyrkning af visse afgrøder ved at reducere det støttede område fra 58 575 ha i 2011 til ca. 45 641 ha i 2013.

4.4. Udvikling i landbrugsøkonomien i nordstøtteregeionen

Der var 52 775 bedrifter i Finland i 2014, hvoraf 57 % var i støtteområdet. Dette var 11 % mindre end i 2010 på nationalt plan. ULA var stort set det samme, mens antallet af ha/bedrift steg, hvilket vidnede om en strukturel tilpasning. Den strukturelle udvikling har været stort set den samme i alle dele af landet. I de nordligste områder er antallet af bedrifter dog faldet forholdsmæssigt mindre end i andre områder.

Antallet af gartneribedrifter er forholdsmæssigt faldet (-35 %) mest i Finland i perioden 2010-2014, efterfulgt af svinekødsbedrifter (-31 %) og mælkebedrifter (ca. -25 % i alle områder undtagen underregioner i nordstøtten C2 og C4, hvor faldet var på -18 %). Antallet af oksekødsproducerende bedrifter og kornproducerende bedrifter var rimeligt stabilt navnlig i nordstøtteregeionen, og antallet af fjerkræbedrifter er steget med 13 %, især i C-området.

Data om produktion og antallet af bedrifter synes at antyde, at produktionen fastholdes i nordstøtteområdet, herunder de nordligste områder. Resultaterne af en økonometrisk analyse af mælkeproduktionen udført af PTT-forskningscenteret (Finland) viste, at nordstøtten har formået at fastholde mælkeproduktionen i nordstøtteregeionen.

Betydningen af nordstøtte i forhold til den samlede landbrugsindkomst varierer meget blandt produktionssektorerne. Den har størst betydning for mælkeproduktionen (fra 13 % til 28 %) og mindst betydning for kornproduktionen (fra 3 % til 7 %). Støttens betydning er stigende mod nord i alle sektorer.

De økonomiske forhold har budt på store udfordringer i hele landet. Beskæftigelsen i landbrugssektoren er faldet med 7,7 %, hvilket dog er mindre end antallet af bedrifter (-11 %). Beskæftigelse inden for landbrug har en forholdsmæssigt større vægt i nordstøtteområdet end i resten af Finland. I C2-området udgør landbrugets andel af den samlede beskæftigelse for eksempel 10,2 %, mens det tilsvarende tal uden for nordstøtteområdet er på mellem 1,1 og 2,8 %. Antallet af arbejdspladser i fødevarerindustrien er steget i nordstøtteområdet.

Opretholdelsen af landbrugsproduktionen i støtteområdet har fastholdt mange miljøtjenester og det åbne landbrugslandskab, hvilket er en mangel i regionen. Denne udvikling bidrager i høj grad til at reducere erosion og ernæringsmæssig udvaskning, og den har haft en positiv indvirkning på biodiversiteten. De samlede græsarealer er faldet i nordstøtteområdet, men det areal, der i mere end fem år i træk anvendes til græs, er steget med 20 %. Dette står i modsætning til det sydlige Finland, hvor dette område er faldet med 40 % i samme periode.

5. NORDSTØTTE I SVERIGE 2011-2015

5.1. Givne tilladelser

For den femårige periode fik Sverige tilladelse til at betale 318,67 mio. SEK om året (35,41 mio. EUR). Fra 1. juli 2010 har Sverige i henhold til beslutning K(2010)6050 tilladelse til at udbetale den støtte, der er vist i tabel 4 nedenfor.

Tabel 4: Tilladt støtte pr. år i henhold til beslutning K(2010)6050 og maksimalt i perioden 2011-2015

		Maks. gennemsnitlig tilladt støtte/enhed 1)		Enhed	Maksimal tilladt støtte 2) (mio. SEK pr. år)		Maks. antal støtteberettigede produktionsfaktorer	
			Maks. 2011-2015			Maks. 2011-2015		Maks. 2011-2015
1. Mælkesektoren					293,00	288,87	450 000 ton	394 464 ton
-Komælk		0,73	0,70	SEK/kg				
-Geder	3)	500	466	SEK/dyr				
- Transportstøtte for komælk	4)	0,039	0,038	SEK/kg				
2. Svin og fjerkræ	5)	1 350	1 347	SEK/storkreatur	17,94	15,91	16 532 storkreaturer	11 982 storkreaturer
-Slagtesvin								
-Søer								
-Æglæggere								
3. Bærfrugt, grøntsager	6)	2 800	2 761	SEK/ha	2,03	1,03	750 ha	374 ha
4. Kartofler		2 500	2 216	SEK/ha	5,7	4,23	2 910 ha	1 908 ha

1) Støtte pr. enhed kan differentieres efter region inden for det maksimale gennemsnit.

2) Maks. tilladt støtte: 318,67 mio. SEK.

3) Kun geder anvendt til mælkeproduktion. Den anslåede mælkeproduktion er på 800 kg mælk pr. ged om året.

4) Mellem bedriften og opsamlingsstedet eller første forarbejdningscenter.

5) Hvor 1 æglægger er lig med 0,01 storkreatur, en so er 0,33 storkreatur og 1 slagtesvin er 0,10 storkreatur.

6) Undtagen kartofler.

5.2. Ydet støtte

Nordstøtte

De samlede udbetalte støttebeløb varierede mellem 282,2-285,75 mio. SEK (29,25-32,21 mio. EUR) i perioden (tabel 5). Den ydede støtte var således meget afbalanceret i hele perioden med små udsving fra et år til et andet.

Tabel 5: Nordstøtte efter sektor, mio. SEK

Støttet sektor	2011	2012	2013	2014	2015
Mælk ¹	265,26	270,07	269,77	272,65	271,08
Svin, fjerkræ	15,91	13,75	12,31	12,13	12,60
Bærfrugt, grøntsager inkl. kartofler	1,03	1,03	0,99	0,97	0,92
I alt	282,20	284,85	283,07	285,75	284,60

¹ Inklusive gedemælk og transportstøtte.

Det kan på denne baggrund konkluderes, at den årlige støtte, der er ydet i Sverige, overholdt støtteloftet i beslutningerne.

Samlet støtte i nordstøtteområdet

I støtteområderne i støtteordningen har landbruget også adgang til andre EU-finansierede instrumenter, især de to søjler under den fælles landbrugspolitik (tabel 6). Af foranstaltningerne under den anden søjle er støtten til ugunstigt stillede områder og miljøvenlige foranstaltninger af særlig betydning. Der er i beslutning (2010)6050 ikke fastsat et loft for den samlede årlige støtte. I henhold til programmet for udvikling af landdistrikter 2014-2020 kan støtte til sædskiftegræsmarksdrift kun ydes til yderområder med naturlige begrænsninger (tidligere ugunstigt stillede områder). Betalinger af miljømæssig støtte til sædskiftegræsmarksdrift i områder med naturlige begrænsninger vil derfor falde og forsvinde helt i 2018. Der er udført efterfølgende opfølgninger af niveauet af EU-støtte siden 2003.

Tabel 6: Sammendrag af den ydede støtte i Sverige, inkl. EU-støtte, mio. SEK

Støttetype	2011	2012	2013	2014	2015
Godtgørelse (ugunstigt stillede områder)	307,01	312,83	301,95	299,36	617*
Støtte til miljøvenlige foranstaltninger (sædskiftegræsmarksdrift)	295,44	297,13	293,62	287,65	32,46*
Nordstøtte ⁸	301,50	297,87	301,53	304,88	303,90
I alt	903,95	906,71	897,10	891,89	953,36

* Prognosen er baseret på, at der er gennemført delvise betalinger.

⁸ Referenceniveau: 318,67 mio. SEK.

Den samlede kombinerede støtte varierer fra år til år, men følger ikke nogen konsekvent tendens og er forblevet på samme niveau siden 1997.

5.3. Produktionsmængder i støtteområdet

Mælkesektoren

I perioden 2011-2015 var det gennemsnitlige beløb, der er betalt til produktion af komælk, på 267 mio. SEK pr. år. Mælkeproduktion i støtteområdet udgør 13 % af den samlede produktion i Sverige. Der var færre mælkeproducerende bedrifter i området i 2015 (795) end i 2011 (999), men antallet af køer har været stabilt med blot mindre variationer i løbet af de fem år.

Mælk er den eneste produktionssektor, der er omfattet af nordstøtten, og som har oplevet en stigning i produktionen på 2,7 % i løbet af den femårige periode. Produktionen steg indtil 2014, fra det laveste niveau i 2011, og faldt igen i 2015. Der blev ydet transportstøtte til mellem 7 og 9 malkekvægbedrifter til 386 202 ton pr. år i gennemsnit.

Svin og fjerkræ

Produktionen af slagtesvin forblev stabil og lå et godt stykke under det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer. Mellem 2011 og 2013 faldt antallet af slagtesvin betydeligt, men siden 2013 har antallet været stigende, dog uden at nå niveauet i 2011. De få slagterier i det nordlige Sverige er en udfordring for svineproducenter i dette område. Dette medfører store afstande fra bedrift til slagteri og reducerer landbrugernes mulighed for at vælge, hvor de får deres dyr slagtet, og for at forhandle slagtepriser. Hvad angår søer til produktion af pattegrise, er antallet af bedrifter og søer faldende, selvom antallet faktisk steg i 2015. Der er små variationer i summen af betalinger over den femårige periode, og de er under de maksimalt tilladte niveauer.

Med hensyn til ægproduktion har tendensen over den femårige periode været faldende, for så vidt angår antallet af støttede bedrifter og høns samt de betalte beløb i denne periode.

Bærfrugt og grøntsager

Mellem 94 og 103 bedrifter, der producerer bærfrugt og grøntsager og dækker et område på 360 ha, modtog årlig støtte. Området har i de seneste fem år svinget omkring dette niveau og udgør cirka halvdelen af det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer.

Konklusioner vedrørende produktionsmængder

Hvad angår mælk, er produktionsmængden steget lidt over den femårige periode. De andre sektorer har også været ret stabile, selv om produktionen varierer fra år til år. Alle sektorer ligger langt under det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer.

5.4. Udvikling i landbrugsøkonomien i støtteregionen

Det svenske støtteområde har en lav og stigende befolkningstæthed, et begrænset potentiale for økonomisk udvikling og dårlige vilkår for landbruget. Bedriftsstrukturen er karakteriseret ved mindre, mere spredte og uregelmæssige marker, end det ellers er tilfældet i resten af Sverige. Dette øger omkostningerne, også til transport inden for bedrifterne pga. afstanden mellem markerne. For de nordligste regioner, der er omfattet af nordstøtteordningen, har udviklingen i andelen af den nationale produktion (i GRP) været faldende siden 1995.

Det vigtigste landbrugsprodukt i området er mælk, som tegner sig for 13 % af Sveriges samlede mælkeproduktion. Antallet af producenter er faldet i perioden 2011-2015, mens antallet af køer har været stabilt, skønt udviklingen inden for støtteområdet ikke har været jævn. Mælk er den eneste produktionssektor omfattet af støtteordningen, som har oplevet en

stigning. I 2015 var mælkeproduktionen 10 000 ton højere sammenlignet med 2011. Mælkeproducenternes indkomst fra bedriften faldt i denne periode.

I støtteområdet, som er domineret af skove, bidrager jorden i landbrugsproduktionen til at holde landskabet åbent, hvilket fremmer biodiversiteten. Landbrugsmetoderne i støtteområdet er kendetegnet ved mindre intensiv produktion, idet den vigtigste driftsform er græsarealer og enge. Disse kræver normalt et lavt forbrug af pesticider og gødning. Derfor er indvirkningen på miljøet mindre end for landbrugsaktiviteter i andre dele af landet.

Fra 1990 har befolkningsudviklingen været negativ med et fald på 3 % sammenlignet med en befolkningsstigning i resten af Sverige (18 %).

6. KONKLUSIONER

I denne rapport redegøres der for de nordstøttetilladelser, der er indrømmet til Finland og Sverige i perioden 2011-2015, og de opnåede resultater. Rapporten er udarbejdet på grundlag af data, som medlemsstaternes myndigheder har indsendt i overensstemmelse med tiltrædelsesaktens artikel 143, stk. 2.

6.1. Finland

Med hensyn til gennemførelsen af den finske nordstøtteordning bemærker Kommissionen følgende:

1. *Overholdelse af den maksimale støtte i henhold til Kommissionens tilladelser:* De samlede udbetalte støttebeløb og den samlede støtte i nordstøtteområdet i perioden 2011-2015 overskred ikke den maksimalt tilladte støtte, der er fastsat i beslutning K(2009)3067, med senere ændringer, bortset fra én mindre og uforudset undtagelse i 2014.
2. *Overholdelse af det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer:* Den samlede produktion i støtteområdet overskred det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer for mælk og "visse afgrøder". For at undgå at overskride det respektive samlede antal tilladte betalinger reducerede Finland betalingen pr. produktionsfaktorenhed forholdsvis og reducerede det støtteberettigede område, for så vidt angår støtte til "visse afgrøder". Dette system sikrede, at landets forpligtelse vedrørende det maksimale samlede udbetalte støttebeløb altid blev opfyldt, men de forholdsvis reduktioner forhindrede ikke, at støtten blev udvidet til al produktion, selv om støtten var på et lavere niveau.
3. *Opfyldelse af målene med støtteordningen:* Generelt har støtten i Finland bidraget til at opretholde produktionsniveauet i området og til at bevare beskæftigelsen i landbrugssektoren. På trods af de mindre gunstige produktionsbetingelser har nogle produktionssektorer klaret sig bedre end uden for støtteområdet i Finland. Produktionen flyttes dog stadig sydpå inden for støtteområdet, selvom antallet af mælk- og oksekødsproducerende bedrifter er faldet forholdsvis mindre i de nordligste områder. Gennemførelsen af ordningen og de kriterier, der anvendes til at differentiere støtten, bør følges tæt i løbet af næste rapporteringsperiode med henblik på at overveje tilpasning af støtten.

6.2. Sverige

Med hensyn til gennemførelsen af den svenske nordstøtteordning bemærker Kommissionen følgende:

1. *Overholdelse af den maksimale støtte i henhold til Kommissionens tilladelser:* Det samlede nordstøttebeløb udbetalt i perioden 2011-2015 har ikke overskredet loftet for maksimalt tilladt støtte i henhold til beslutning 96/228/EF og K(2010)6050.
2. *Overholdelse af det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer:* Det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer, der modtog støtte, blev generelt overholdt i alle de sektorer, der modtager nordstøtte.
3. *Opfyldelse af målene med støtteordningen:* Efter revisionen af ordningen i 2010 har den støtte, der er udbetalt i Sverige til den største sektor, mælk, kunnet opretholde produktionsniveauet i perioden 2011-2015. For de andre sektorer, der modtog støtte, har produktionen enten været stabil eller svagt faldende. Gennemførelsen af støtteordningen er blevet mere fleksibel med beslutning K(2010)6050, hvilket har bidraget til en bedre opfyldelse af målene, selv om støtten kun delvist kan afhjælpe de begrænsninger, som landbrugsproduktionen i støtteområdet står overfor.

For begge lande bidrager opretholdelsen af landbrugsproduktionen til at bevare et åbent, velforvaltet landbrugslandskab i nordstøtteområdet, som er domineret af skove. At holde landskabet åbent er godt for biodiversiteten og landskabets tiltrækning. Ud fra de oplysninger, som de nationale myndigheder har fremsendt, finder Kommissionen, at myndighederne har anvendt beslutning 2002/404/EF og beslutning K(2009)3067 for Finland og beslutning 96/228/EF og K(2010)6050 for Sverige om støtte til de nordlige regioner på en tilfredsstillende måde.